

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:
negyedévre 1 frt 25 kr., fél évre 2 frt 50 kr., egész évre 3 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. tized 306. sz. Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok eljuttandók.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket

a kiadóhivatal

mérsékelt árjegyzék szerint számít fel.

Értesítés

a szentesi szabadelvű-párti választókhoz.

A szabadelvű-párt választóit, a párt végrehajtó bizottsága, a holnap, csütörtökön, i. hó 5 én történő képviselőválasztás alkalmából, a következőkre hívja fel:

1) A párt tagjai csütörtökön reggel 1/2 8 órakor, a párthelyiségben, a piactér melletti Pollák-örökösök féle házban gyülekeznek, ahová pontosan, a mondott időben való megjelenést kérjük.

2) A párttagoknak a szavazásnál nevük, házszámuk és életkorukra nézve tájékoztatóul a pártfelhíváshoz csatolt és részükre postán kikézbcsített cédulák szolgálnak, miután ez adatokkal vannak a választók névjegyzékébe felvéve.

3) A választást megelőzően, ma, szerdán délután 4 órakor nagy pártértekezlet lesz a Kass-szálló kávéházi helyiségében és értermében, mely alkalommal a párt jelöltje, Dr. Cicatricis Lajos úr programbeszédet tart. Ezt követően pártlakoma ugyan ezen helyiségekben.

4) A választás napján, a Pollák-házban levő pártirodában a választó polgárok minden tekintetben, bármely időszakban felvilágosítást nyerhetnek a választásra vonatkozóan, miután ott a végrehajtó-bizottság aznap állandóan működik.

5) Az I. és II. tizedbeli választók a Kossuth-téri Jurenák-házban levő városi számvevői hivatalban; a III. IV. tizedbeli valamint a külterületi választók pedig a városház udvaron levő birtoknyilvántartói hivatalban adják le a szavazataikat.

Ezen értesítés szives figyelembevételére és úgy a mai (szerdai) pártértekezleten, mint a választás reggelén való pontos összegyülekezésben való részvételre a párt tagjait tisztelttel felhívja,

a szabadelvű-párt végrehajtó bizottsága.

Szentes a választás előtt.

A holnap nap egyike ama, bizonyos évciklusokban megterő nagyjelentőségű napoknak, mikor az állam adófizető polgára egyik legszebb jogát gyakorolja: megválasztja, mint független, szabad akaratú lény, az ország törvényhozásáért azt, aki őt ott képviselje s aki — az ország általános nagy érdeke mellett, a helyi közérdeket is szolgálja.

Szentes város polgáraihoz néhány figyelmeztető szavunk van, a holnap választás alkalmából: olyan pár szavunk, mely úgy csendüljön és hangozzék vissza mindenek szívébe, akár az eleven lelkiismeret kiáltó szava.

Nem politikai tekintetben, de a közérköles szempontjából történik ez a felszólalásunk.

Négy párt lép sorompóba nálunk e választás alkalmából: a szabadelvű-párt, a függetlenségi 48-as Kossuth-párt, az Ugron-párt és a nemzetközi szocialisták párta.

E pártok közül háromnak apostolait volt alkalmá a választási harcban a közönségünknek meghallgatni és mi — a tisztesség nevében kérdezzük éppen ettől a közönségtől, vajon a gyalázkodás, a másoknak sárral, szennyel való bepiszkolása dolgában melyik párt szónoka merült le a fertőbe és mely pártoké maradt meg mindvégig a tisztesség határai közt?

Szégelyük kiírni is, de úgy van és aki az igazságot szereti, azt el nem titkolhatja, hogy a holnap választási döntőharcba nálunk még a nemzetközi szocialista párt jelöltje, Pfeifer Sándor is tisztességesebb, sőt határozottan tisztességes fegyvereket vitt bele a programbeszédét tartásakor, mint az Ugron-párt önjelöltje: Sima Ferenc, aki persze, ma már, mikor rá nézve a mandátum megszerzése létkérdése, rá is kényserül arra, hogy fegyver dolgában ne legyen válogatós, ami különben sohasem is volt.

A köztisztesség szempontjából itélje meg Szentes város józan közönsége, mikor holnap a szavazó urnához lép, hogy milyen lehet az az igazság, melyet dühtől eltorzult arccal, tajtékzó ajakkal és minden tisztességnél örökös szennybe rántásával kell szolgálni és amelynek diadalra jntathatása végett fel kell korbácsolni a tömegekben a legalacsonyabb szenvedélyeket, sőt lángra kell lobbantani a felekezeti és osztálygyűlöletet is.

Ez az egyik szempont, amit Szentes szavazó polgárai figyelmébe ajánlunk a holnap napra.

A másik, amiben lelkiismeretéhez apellálunk, egy kis emlékeztető a 4 év előtt volt választásra.

Jusson eszébe a szentesi népnek az az ocsmány választási harc, mely itt, a Sima Ferenc vezetése alatt 4

év előtt Balogh János érdekében lefolyt, mikor a ma önjelölt Sima verben forgó szemmel, vad indulatában ott verte Balogh érdekében saját kezével a nagy dobot, annak a Balogh Jánosnak az érdekében, a kinek kibuktatására pár év óta készíti már egyre az aknamunkát.

Jusson eszébe ez a kurta-korsmába illő jelenet, idézze fel emlékezetébe Szentes népe, józan választó polgársága azt a vad alakot ott a vármegyeház sarkán és magabaszallva — kérdezze meg önmagától: vajon ez az ember-e hát az, akire büszkének kell lennünk, hogy a magyar törvényhozásban a mi képünket, Szentes város képét viselje és oda illő-e ez az alak — Szentes képviselőjében — a magyar törvényhozásba?

Nem agítalunk politikai párt ellen vagy mellett.

De felvetjük e kérdéseket az általános tisztesség és szülővárosunk jó hírneve érdekében.

Az orsz. képviselő-választás holnap lesz. Szentes adófizető polgársága holnap fogja — ujjabb 5 évre — a legszebb politikai jogát gyakorolni.

De nem csupán a legszebb, hanem a legszentebb joga is ez az állampolgárnak.

Óva intjük a választó polgártársainkat, úgy gyakorolják holnap e jogot, hogy a cselkedetükért majdan ne keljen pirulniuk és lesújtó ítéletet ne mondjon majdan rájuk az ivadéuk!

Választási előkészületek.

Amit lapunk legutóbbi számában jelezünk, tényleg bekövetkezett, nagyon is mozgalmásra alkult Szentesen is az országos képviselőválasztás mozgalmára.

A holnap választási harc itteni előkészületeiről — szigorú tárgyilagossággal — a következőkben adunk hírt:

Az Ugron-párti Sima Ferenc vasárnap délelőtt mondott programbeszédét, miután erre Pintér Gyula, a kebelbaratja — a párthívek nevében is, szinte rákényszerítette.

Kiesi volt az érdeklődés e beszéd iránt. Mintha mindenki tudná már Szentesen, hogy mikor Sima beszél, az voltaképpen nem beszéd, hanem csak ocsmány szidalmazása, dühös megmarása mindennek, aki vele egy gyékényen nem áru, — a polgárság józan zöme távol tartotta magát a piaci gyalázkodástól; ali állta körül az emelvényt 700—800 ember s éljenzen is csak az a 25—26 ember éljenzett, aki Sima tá pártkörülből felkisérté, ellenben elég sűrűn hang-

zott fel a hallgatóság köréből az a b c u g e , s n e m i g a z l e k ö z b e k i á l t á s .

Vasárnap délután 3 órakor a nemzetközi szocialista párt jelöltje, Pfeifer Sándor kezdte meg a programbeszédjét és beszélt egyhuzamban vagy harmadfél óráig, ha őszinték és igazak akarunk lenni: sokkal higgadtabban, mint délelőtt Sima Ferenc. Nagyobb közönség is hallgatta a beszédjét, melyben az ismeretes szocialista elveket fejtegette, egy-egy oldalvágást mérve az ellenjélt Simára is, hogy ő nem akart észak tagyarátt állítani, de nem is adja itt a nép között a kócost, fent Budapestén pedig a Sima gigerit, mint Sima.

Hétfőn, a reggeli vonattal érkezett meg az akcióba lépett Kossuth-párt jelöltje: Olaj Lajos, Eötvös Károly és Komjáthy Béla, immár megválasztott képviselőik társaságában.

Az érkezőket a szocialista-párt csendben és rendezettség nélkül, ellenben az Ugronista Sima párt néhány tagja, ezek közt az egyik káplár Soós Ferenc, dühös ordítással és piszkolódással fogadta, jelölteknek, hogy félik az igazságot.

És bizony kemény igazságok voltak azok, amiket Komjáthy, Olaj végül Eötvös Károly az Ugron-törődék fejéhez vagdostak; olyan kemények, hogy — amint a beszédekben előbbre haladtak, azon módon nemült el az a rengeteg számú hallgatóságba beürakodott néhány Simista csahos, aki a rend megzavarására és a szónokok inzultálása okán lettek kiküldve a vezérük által.

Ami 4 év előtt a néhai való Tórs Kálmán ellen folyt csúf küzdelemben bevált, — az ellenlék útcái piszokkal való beszenyvezése, a tömegek szenvedélyének, vad indulatainak felkorbácsolása: az a fegyver ma csütörtököt mondott annyira, hogy a piszkolódni ment csahosoknak torkukra forrt a szó és mikor Eötvös Károly is befejezte a beszédét, az ekkorra lelkesült tömeg percekig követelte, hogy beszéljen még.

Vasárnap este a szabadélvű-párt is akcióba lépett. Fekete Márton, Kiss Zsigmond, Szeder János és Szathmáry Ede hívták össze a parthiveket értekezletre a kaszinóba, melynek terme meg is lett szépen választott polgárokkal.

Nagy volt a lelkesedés Fekete előterjesztésén. A jelen voltak kimondták a szentesi szabadélvű-párt akcióba lépését és megalkulását, megválasztották pártelnöknek Fekete Mártont, jegyzőnek Bartha Kálmán drt, megalakították a nagy 100-as pártbizottságot és a székebb körű végrehajtóbizottságot és a képviselő-jelöltségek elfogadására felkérték Cicatricis Lajos dr. vármegyei főjegyzőt, aki a jelen voltak lelkes eljenzése közben jelentette ki, hogy a jelöltséget elfogadja.

Tegnap délelőtt ismét Pfeifer beszélt a piactéren a népeknek, míg ma délelőtt Ugron Gábor meg Hock János — és ez nagyon jellemző az öszvérpolitika híveire — együtt igyekeztek felkorbácsolni piactéri beszédeikkel a csekély számú közönség szenvedélyeit.

Ugy van tervezve, hogy ezek megcáfolására, ma délután a szocialista Pfeifer ismét beszélni fog.

Cicatricis Lajos dr. pedig, a szabadélvű-párt jelöltje, ma délután tartja programbeszédét a Kass szálló nagytermében.

Ripók hencégés.

Csudálatos nép a szentesi. Maga önértzetes, büszke, erkölcsiében egyszerű puritan, értelemben kiváló, nem dicsekedő, nem hencgő; ha kivél jót tesz: nem hányja azt fel senkinek soha, mert a jót szíve sugallatából cselekedte és mégis, e sok szép erkölcsi tulajdonsága mellett nemcsak túri, hogy köztötte, idegenből ide szakadt szélkakasok nagyszájúskodjanak, de még éveken at vakon követte is a népbolditók szavát és nem pirult el ezek helyett magyaros buszkesége azon a ripók hencégésen sem, hogy azok a szélkakasok magukat az öjötevédiül tolják fel és szemérmetlenül követelik ezrt maguknak a nép feltétlen meghódolását, akárha ők voltak volna annak a megváltói, megvédelmezői minden bajokból, minden hatalom ellen.

Mert valóban a szemtelenség megy az a ripók hencégés, mely orcapirulás nélkül tolakodik elő a zsebrák Szentesi Lap. f. hó 3-ki rendkívüli számának vezércikkében, hogy Szentes józan népét a falnak vigye, annak Sima Ferenc iránt köteleles hála jart követelje és az ország elismert tekintélyű és becsületességű, bár Sima Ferenc öszvérpolitikáját nem oszto politikusokat, milyenek Eötvös Károly, Komjáthy Béla vagy Olaj Lajos, sárral piszkoljon be egy Sima Ferenc nagyobb dicsőitése okán.

Hát ideje lesz lerántani a szemtelenségrüt álarcat e ripók hencégésről és megmondani végre magyarán, tartózkodás nélkül Szentes népének: mit köszönhet voltaképpen Sima Ferencnek?

Köszönheti azt, hogy mintegy két évtized óta a város nyakára ültetett olyan polgármestereket, akik nem a közönséget, de őt magát szolgálták rabszolgái engedelmséggel.

Köszönheti azt, hogy az utóbbi 3 évben, a polgármesterek legszolgalelkűbbje, aki csak valaha Szentes főtisztviselői székében ült és akit éppen Sima Ferenc színté az akarata ellen kényserített bele ebbe a hivatalba, több mint 100,000 frt adósságot csinált a város terhére, annak a népeknek a rovására, melynek terhén könnyíteni — nagyszájúskodva ígérgeti Sima Ferenc. És ennek az adófizetők zsebére csinált százezer forint adósságnak egy része, a Sima Ferenc nyomdaja útján, a Sima Ferenc zsebébe folyt be, a — népboldogítása árában.

Köszönheti azt, hogy a Sima Ferenc üzleti vállalatait, gözmalomát, tarhonya és téstaszövetkezetét a város pénzén készült nyomtatványokkal mőzditják elő, ütögetik nyélbe.

Köszönheti azt, hogy — uraságoktól levettett egyéneket, mint vele rokonlelkű barátait hozott ide Szentesre, hogy azok mögé elrejtözve intézhesse annál vakmerőbben, annál büntetlenebbül az orvtámadásokat minden tisztesség ellen.

Köszönheti azt, hogy ez a tanítótság-

ból kicsapott, mert gyermekeket tanítani képtelen demagóg, tudása helyett a fura n g o t véve elő fegyverül, lassan-lassan behizelegte magát a népkegybe s aztán ránevelt a város pénzén, kiküldetési busás napdíjak révén a város nyakára, a nép nyúgére olyan szájas-kodókat, mint Soós Ferenc és mások, akik éppen olyan barátai a népeknek, mint Sima Ferenc, hogy szeretik, mert bolondithatják és a közvagyonból évről-évre kiszedegetik, e népel nézéséből a maguk — apostoli tizedét.

Köszönheti ezenfölül a református hitközség népe azt, hogy — a nép terhén csak nagyszájúskodó hencéggel segít ez a demagóg úgy könnyítette meg ime a terhüket főgondnok minőségében, hogy megszavaztatta a presbitérium vak többségével a papistólamegváltást 400—400 frtban, amivel újabb 800 frt terhet rótt az általa olyan nagyon szeretett népválára.

És köszönheti még Szentes népe a Sima Ferenc uralomvágyának sok jobb sorsra érdemes városi tisztviselője, közéleti férfiak csúfos anyagi vagy erkölcsi bukását, — mert hiszen vak a sok nem láthat, hogy átok van azon, aki e demagóg zsoldjába vak esz közül szegődik és hogy kiél ő mindent és mindenkit, aki egyszer a keze közé kerül.

De köszönhetett volna a szentesi nép, Sima Ferenc népbárátnak még sok egyéb jót is, ha hogy nincsenek, akik az ő áldásdús munkásságának gátat vetettek.

Nevezetesen neki köszönhetette volna Szentes népe azt is, hogy három ízben egymásután kísérletet meg nem lankadó erőszakoskodással, 30 évre lekötöni magának szerződésileg a közvilágítási vállalatot, amiből vagy évi 3000 frt busás haszonvándorolt volna az ő zsebébe, de ugyancsak évi 3000 frttal növekedett volna a városi pótdadó és így a Sima Ferenc által olyan nagyon szeretett ésterheitől megszabadíttatni fogadkozott nép terhét is.

Hogy pedig egyénenként is milyen barátja Sima Ferenc a népeknek: kérdezzék ezt meg Győry Gal Istvántól, Bartha Sándor talicskástól, kinek vagyonkaja 3000 frton fölül úszott a Sima-féle részvény-gőzmalomban, Sarkady Ferencetől, kinek fia a budapesti László-féle intézetben tett érettségit az imént, vagy a szegény péteri néptől, mely az aradi banknál jegyztetett magának földet Sima által: ha ezek magyaros nyíltsággal, becsülettel fognak megfelelni a kérdésre, nem félve a kiegészítéstől: no, akkor majd megtudja Szentes népe is végre; — milyen népbárát Sima Ferenc?

Ezek a meztelen igazságok.

Ezek azok a dolgok, amikben Sima Ferenc lapja ripók módon feldicseszkiz, hogy Sima Ferenc közel két évtizeden át nagy buzgalommal fáradozott; — de nem a népjólétért, hanem azért, hogy — mig itthon népszerűséget hajhászva, a munkás, a földműves kérges tenyerét szorongatta, addig viszont Budapesten pezsgős lakomákban dorbézolhassa el — a népkegy anyagi gyümölcsseit.

Es ennyiben főrban van Sima Ferenc mindenesetre Olaj Lajos fölött. — Mert Olaj Lajos csakugyan nem részesítette még hasonló áldásokban és jókban Szentes népet, mint ő.

Olaj Lajost nem itélték meg elhencegve gyártott párbajokért mint Sima Ferencet, Olaj Lajost pénzbírságra se itélték meg, amiért otromba módon a mások becsületébe belegázolt, fejbe se verték hasonló dolgokért, mint Sima Ferencet; nem történt pedig mindez azért Olaj Lajosnál, mert nem hengegett még soha, nem gyalazza a mások becsületét soha, jól tudván, hogy ez nem férfiakhoz, de piaci kofákhoz illő cselekedet csupán.

Sha Simát államfogházra itélték, pénzbüntetéssel sujtották, fejbe is verték: bizony nem a nép érdekében, a hatalom ellen vívott harcáért kapta ezeket, hanem hírhedett párbajáért, a mások becsületében való belepizkolódásaiért, amit mind a maga érdekében, a maga neve fényének (?), a könnyen hívő és könnyen elvadható nép előtt való tekintélye emelésének érdekében cselekedett.

Fejős tehene volt önci eddig az egész közszerpeles, a jó nép; olyan jó fejős tehene, akár az özvegy közmondásos tehénkéje, melynek kiapadhatatlan volt a tejelése.

Elhisszük, hogy fáj neki ma, hogy ez a fejős tehén kiskiklóban van a keze közül, hogy a nép kiabrándul és kezdi megismerni: mit ér a Sima Ferenc népszerűsége és önzetlensége; de a hengegő követelőzését még is le kell szállitanunk egész értéktelenségére.

Amit Szentes népe neki köszönhet: az átok a népen. Azzal dicsekedni nem lehet, a fölött a tisztesség csak pirulni szokott.

UJDONSÁGOK.

Szentes, 1886. november 5.

— **Alávalóság.** Hogy hová fajulhat gondolkodásukban tisztátalan emberek vad indulata, egyik kiáltó példája ennek az az alávaló támadás, melyet a nemzetvértanúja, Kossuth Lajos, az immár sirban nyugvó, számkivetésben meghalt Kossuth Lajos családi becsülete ellen intézett Sima Ferenc, a magát függetlenségi 48-asnak hazudó népbolondító demagóg. A ma délelőtti piaci ordítózásában ugyanis szóról-szóra ezeket az alávalóságokat mondta a népmító: »Kossuth Ferenc úr, aki olyan nagy hive a polgári anyakönyvvezetésnek, szeretném, ha előhozná az ő anyakönyvi kivonatát és megnéznék, hogy csakugyan törvényes fia-e ő Kossuth Lajosnak?« Majd meg a beszédjé folyamán: »... Ha Kossuth Ferenc Szentesre jönne, kikorbácsolnám őt innen a hiveimmel.« A kedves pajtása, Ugron Gábor meg, — a delegációban bent volt bizony isten 48-as így kiáltozott Kossuth ellen: »Csak az éljenezheti Kossuth Ferencet, akinek tetszik az orozva maró kutya!« Ime, ilyenek a nép barátai, akikről a népek közéleti erkölcsöt kellene tanulnia. És egy holt nemzeti vértanús annak rég elhalt hitvesét sirjukban is becsü-

letükben meggyalázó demagóg ilyen alávaló fegyverekkel akarja magának megszerezni a szentesi mandátumot. *Urök szegényfölt lesz a szentesi polgárságon, ha ez sikerül neki.*

— **Ugron, Hock és az »Alkotmány«** Gabriel von Ugron, aki mindég tajtékzó ajakkal követeli a kormányoktól, hogy a katonai és polgári hatóságok Magyarországon egymás közt magyar nyelven érintkezzenek csak hivatalosan, de aki azonban — mint leplezték — nem átalotta ékes német nyelven írt levélben megkérni Rájkosz-Krigz-Mintzert, hogy egy stratégiai vasúta cskát az ő erdélyi birtoka felé vigyenek, ez a Gabriel von Ugron tehát, a Sima Ferenc segítségére, a f. hó 3-án este Szentesre érkezett és ugyanazon nap delután megjött Hock Jancsi is, a csuhás demagóg. Jellemző az Ugró-törödékre ez a segítségre jövés, ahogy arról a konclesi »Szentesi Lapban« hírt találunk. A vezértemen maradt Ugró-párt, melyről nem tudni ma: a nemzeti vagy a néppártba fog-e beugrani, a szentesi jelöltje, Sima Ferenc választási harcához a következőket veszi segítségül: a fentiszelt Gabriel von Ugron uraságot, aki Simának pártvezére, tehát Ugronista; Hock Jancsi heccaplánt, aki Apponyista és a Kossuth Ferenc gyalázására egy gyalázó verset az »Alkotmányból«, amely lap a Zichy Nándor, tehát a néppárt hivatalos lapja. Ugyan Szentes város népe, kérdezd meg ezek után Sima Ferencet, micsoda lát ő voltaképen: Ugronista, Apponyista, vagy Zichy Nándorista-e? Vagy öszvérpolitika ítetteményese együtt e háromnak? Gabriel von Ugron, Hock Jancsi és az »Alkotmány«, ez az azt. háromság, amelyre ő ihletten tekinget s így viszi bele Szentes becsületes népet a politikai cédaságba.

— **Pártlakoma.** A szabadelvű-párt végrehajto-bizottsága lakomát rendez ma este a Kasszvaló nagytermében. A lakomát megelőzően nagy párt értekezlet lesz a vendéglői termekben és ekkor fogja a párt jelöltje: Cicatricis Lajos dr. a programbeszédjét is megtartani. Ugy a nagy pártértekezleten, valamint a tarsasvacsorán való minél tömegesebb részvételre hívjuk fel ezennel mi is a szabadelvűpárti választó-polgártársainkat.

— **Katonaság a városban.** A holnapi választás alkalmára, minden előfordulható revolvánk elejét vendő, katonaság érkezett tegnap Szentesre, huszarok és bakak. Ezenfölül megerősítették a csendőr őrsöt is. Sokkal józanabbnak, higgadtabbnak ismerjük ugyan a szentesi közönséget semhogy attól tartanánk, hogy nálunk akár most akár egyébkor olyan sajnálatos botrányok fordulhatnak elő, mint történtek néhány helyen a most lefolyt választási harcok közben is, — hogy a fegyveres erő beavatkozása válának szükségessé és polgárver szennyezze be a szentesi képviselői mandátumot; — de ez az előrelátás semmi esetre se árt, mert okos ember békeben is száron tartja a puskaporát és — amilyen piszkos fegyverekkel itt a Sima-párt az emberi szenvedélyeket igyekszik felkorbácsolni, — jobb ezel szemben megóvni városunkat minden olyan meglepetéstől, mely a város hírnevére csak szégyent hozna.

— **A szentesi munkások Ugronnál.** Egészen kapóra jön a szegény szentesi munkások egy részének az, hogy a nagy népbárát: Sima Ferenc, a maga megsegítésére leugratta Budapestről Szentesre

az országos népbárátot, Ugron Gábort. Úgy értesülünk ugyanis, hogy a szegény szentesi munkások közül többen küldöttéleg szándékoznak Ugron Gabrielt, a Szentesen tartózkodása alatt felkeresni, hogy megtisztelje őt azzal a kérdéssel: vajon mikor szándékozik már kifizetni az ő követelésüket; akik szintén tagjai a népnek, melyet Ugron — a maga állítása szerint — olyan rajongva szeret? Egy ízben, hogy a Szathmáron most elbukkott és földnélküli Gáborrá (ad normán földnélküli János) lett Ugron Szentesen járt, e végből már felkeresték egyszer a szegény téglavető munkások, kik az ő erdélyi téglagyárában dolgoztak, de munkabérüket nem látták. Akkor Ugron adós maradt a kérdésre a felelettel. Azt hisszük: adós fog maradni most is ezzel és a kifizetni megígért munkabérrel a — népbárát.

— **Kortesenóták.** Így választás idején megmeri a nota-fa a kortesveket úgy magától. A szabadelvű-pártban is pár perc alatt készen volt és átszállt rögvést a választók ajkára, a Garibaldi-nóta dallamára menő következő kortesdal:

»Nem kell Sima Ferkó:
Átugobzott hernyó,
Ki ma kalomista,
Holnap meg pápista...
... Éljen Cicatricis!

Sima téstagyára,
Jó víz a malmára —
A nép izzad munkát:
Sima veszi hasznát
... Éljen Cicatricis!

Nép-párt cimborája,
Hunczut a zuzája.
Nekünk ugyan nem kell,
Vesszen a Zichykel...
... Éljen Cicatricis!

Nem utolsó kis kortesenóta különben ez sem:

»Sima Ferkó kócos feje
Népámitással van tele;
Itt lent velünk paroláz,
Oda fent meg csupa máz,
Cilinderes gigerli!

Ne higgy, pajtás, ámitóknak,
Öszvérpárti áruóknak;
Nekiviznek a falnak,
Ahol tudnak megcsalnak,
Mert ez az ő kenyérük.

Cicatricis legyen követ,
Aki igaz elvet követ!
Tótokkal nem cimborál,
Rácokkal nem bratyzál —
... Az úristen eltesse!

— **A legujabb pártszolgák.** A szentesi Ugró-öszvérpárt, a most folyó választási harcra két új pártszolgát alkalmazott. Az egyik Soós Ferenc Szentes városi képviselő, akinek szolgálai kötelessége, éjszakánként szénnel bepiszkolni a házak falát, ráfikortván, hogy »Éljen Sima, abucg Kossuth, Olaj!« — A bére ezért a derék pártszolgának néhány zsiros kiküldetés a városkasszája terhére. A másik pártszolga a tekintélyes református egyház pénztárosa, Varga Béni, akinek szolgálai kötelessége, saját kezével segédkezni a plakátok kiragasztásában. Bére: a »pártunk oszlopos tagja« magas titulus és a vándor kortesapostolságra történt előléptetése. Szavahihető emberek mondják különben, hogy a két új szolgáról méltán példát vehetne a mai cseledés, mert híven és lelkiismeretesen végzik a rájuk bízott fentebb említett szolgálai teendőket.

— **Miért jött Ugron Gábor Szentesre?** Az erdélyi téglagyárában dolgozott szegény

